

EEN BEZOPEN WEDDENSCHAP

(Robert wird 30)

Blijspel in drie bedrijven

door

HELMUT SCHMIDT

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN BEZOPEN WEDDENSCHAP - ROBERT WIRD 30** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HELMUT SCHMIDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Arend Bergman - succesvol romanschrijver en, tengevolge van zijn drukke werkzaamheden, nog niet in de gelegenheid geweest eens naar een levensgezellin om te kijken

Dien - zijn moeder, en niet weinig trots op haar beroemde zoon, maar nog niet goed wetend hoe met die nieuwe status om te gaan

Ernest - zijn vader, ook in de eer delend, ondertussen de ietwat onbèholpen bazigheid van Dien goedmoedig accepterend

Hidde Vermeer - vriend van Arend, die, door het lichtzinnig aangaan van 'n weddenschap, moet vrezen aan de bedelstaf te komen

Gerard Ridders - eveneens vriend van Arend en in hetzelfde penibele schuitje zittend, daardoor bovendien ook nog z'n vriendin verliezend

Alberta Aalbers - buurmeisje van de Bergmansen, van zo rond de dertig; 'n beetje simpele, maar nochtans doodgoeie ziel, met 'n voorliefde voor katten

Madelon Schoonbroek - pas ingetrokken stadse kakmadam, die meer wil lijken dan ze is en het platteland daarom maar beter had kunnen mijden

Fennie - haar dochter van gelukkig heel ander gèhalte; frank, vrij en vrolijk, en zich in haar nieuwe omgeving onmiddellijk thuisvoelend

DECOR:

Het stuk speelt op de open ruimte tussen twee woningen in, er zijn geen tussentijdse decorwisselingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. De korte kant rechts geeft de achterzijde te zien van de woning van de familie Bergman, de linkse korte kant de achterkant van de woning van mevrouw Schoonbroek. Beide woningen worden speltechnisch alleen maar benut om er via 'n deur in en uit te gaan en kunnen daarom ook op de coulissen geschilderd worden. Achter beide woningen dient een op- en afgang te zijn. De open ruimte wordt gevormd door de twee achtertuinten, die niet als zodanig herkenbaar hoeven te zijn door afrasteringen. Visueel kan men zien, dat de ruimte vóór de rechtse woning beduidend groter is dan die van de linkse, doordat op het rechter gedeelte een grote tuintafel staat met een aantal stoelen, terwijl de linker ruimte alleen maar 'n bankje tegen het huis laat zien, en/of 'n ligstoel, en/of 'n klein tuinsetje. Het een en ander is natuurlijk ook afhankelijk van de ruimte ter plekke. Dat geldt ook voor de buiten-aankleding van beide woningen, zoals 'n regenton, bloembakken, zonnescherm etc. De brede achterwand kan bestaan uit groenvoor- zieningen, en desnoods 'n schuurtje of iets dergelijks, maar net zo goed kunnen het ook beschilderde coulissen zijn, die een dorps- of vergezicht te zien geven. Als de decorbouwer aan het begrip tuin op uitgebreider schaal gestalte wil geven, kan dat, maar het is niet noodzakelijk.

EERSTE BEDRIJF

Madelon: *(op uit links, elegant in de kleren, te overdreven voor een doordeweekse dag, samen met Fennie, eveneens netjes in de kleren, maar veel vlotter; ze heeft 'n walkman in de hand en 'n koptelefoon op)* Alsjeblieft, Fennie, haal in godsnaam dat idiote ding van je hoofd!

Fennie: *(met volume)* Wat is?

Madelon: *(ontdoet Fennie geïrriteerd van de koptelefoon)* We gaan ons bij de burens voorstellen en dan is iets dergelijks niet gepast!

Fennie: *(protesterend)* Ma, dat was Xavier Naidoo!

Madelon: *(streng)* Je hebt gehoord wat ik zei!

Fennie: Ja ja, 't is al goed. Maar ik vraag me af, waarom 't allemaal zo formeel moet. Op 'n gegeven moment zouden we die burens ook wel zo tegen het lijf zijn gelopen.

Madelon: Ik ben zelf ook niet kapot van dat soort plichtplegingen, maar het hoort nu eenmaal zo.

Fennie: *(ironisch)* Ook, dat we achterom komen, in plaats van netjes bij de voordeur aan te bellen?

Madelon: *(uit de hoogte)* Het zijn onze achterburens en dat wij vrijwillig en uit ons zelf naar hen toe gaan, is al eer genoeg.

Fennie: En hadden we dan geen cadeau moeten meenemen?

Madelon: Ja, kom zeg, dat heeft er nog aan gemankeerd. "Wij" zijn hier vandaag ingetrokken, dus is het eigenlijk aan de burens om "ons" iets te geven! En gedraag je alsjeblieft 'n beetje, zodat ik me niet over je hoef te ergeren. *(ze zijn inmiddels bij de deur rechts en Madelon klopt aan)*

Fennie: *(ironisch)* Ja, mammié, ik zal heel braaf zijn.

Dien: *(opent deur, gewoon eenvoudig gekleed)* Ja?

Madelon: *(voornaam)* Goedendag, mevrouw. Als ik me even mag voorstellen: Madelon Schoonbroek en dit is mijn dochter Fennie.

Fennie: Hallo.

Dien: *(verwonderd en niet erg enthousiast)* Ook hallo.

Madelon: Ik wil hopen, dat we u niet gestoord hebben bij het een of ander. Weet u, onder normale omstandigheden is het niet mijn gewoonte onaangemeld bij mij nog vreemde mensén aan te kloppen, maar...

Dien: *(onderbrekend)* Getuigen van Jèhova? En dan ook nog achterom? *(maakt al aanstalten de deur te sluiten)* Maar ik hoef niet te weten wanneer de wereld vergaat en bereid om te sterven ben ik ook nog niet! Gaat u liever 'n baantje zoeken, in plaats van andere mensén voortdurend lastig te vallen!

Madelon: *(onthutst)* Maar nee, mevrouw, hoe komt u nou op dát idee? Wij zijn hier *(nikt op links)* vandaag ingetrokken en hebben geen andere bedoeling dan ons even te komen voorstellen.

Dien: *(komt helemaal naar buiten, onthutst)* Goeiegenade zeg, dat vind ik nou toch wel echt gênant! *(haar 'n hand gevend)* Bergman, Dien Bergman. En duizendmaal excuus! *(ook Fennie 'n hand gevend)* Maar tegenwoordig kan men immers niet voorzichtig genoeg zijn, zegt u nu zelf.

Fennie: *(vrolijk)* Wij zijn in elk geval niet van het klinkenpoetsersgilde.

Dien: *(ook vrolijk)* Nee, dat is me nu wel duidelijk! Zo zo. En dan bent u dus onze nieuwe overburen. Weet u, we hebben de verhuiswagen natuurlijk wel gezien, maar ik kon immers niet weten, dat u dat... Ziet u, dat komt vooral ook, omdat ik helemaal niet nieuwsgierig ben. Sommige mensen kunnen echt opdringerig zijn, dat weet uzelf wel. Maar ik haat dat soort dingen. En èh, waar komt u vandaan, als ik vragen mag?

Madelon: Mijn dochter en ik komen helemaal uit Purmerend. *(of andere plaats)*

Dien: Uit Purmerend? Aha. *(roept achter zich)* Ernest, kom eens even! *(verklarend tot Madelon)* Mijn man.

Madelon: Ah, ja.

Dien: En wat heeft u vanuit Purmerend hiernaartoe gebracht?

Madelon: *(overrompeld)* Ja èh, ziet u, dat èh...

Dien: Laat maar, dat kunt u me later nog wel allemaal vertellen. En èh, nu wilt u zeker 'n feestje geven, nietwaar? Ja ja, dat hoort ook zo als nieuwe burenen. En het leuke daarvan is, dat men elkaar dan ook veel beter leert kennen, zegt u nou zelf.

Madelon: *(dit was duidelijk niet haar bedoeling)* U bedoelt èh, 'n feestje, om èh...

Fennie: *(enthousiast)* O ja, mam! Hartstikke gaaf!

Madelon: *(wezenloos voor zich heen)* Hartstikke gaaf?

Ernest: *(op uit rechts)* Ja, en?

Dien: Ernest, *(doelt op Madelon en Fennie)* Mevrouw Schoonbroek en haar dochter Fennie. Onze nieuwe achterburen. *(tot beiden)* En dit is mijn man Ernest.

Ernest: *(beiden 'n hand gevend)* Nieuwe burenen, zo zo. Leuk kennis te maken, zeg. Ernest Bergman. En hartelijk welkom!

Madelon: Zeer vriendelijk, meneer Bergman.

Dien: Weet je, Ernest, mevrouw Schoonbroek is gekomen om ons uit te nodigen voor 'n feestje.

Ernest: O ja? Maar dat was toch niet nodig geweest.

Dien: (*opgetogen*) Ernest, waarom niet? Laat mevrouw toch! Als ze het persé wil. En dat hoort toch ook zo. (*tot Madelon, vertrouwelijk*) Weet u, sinds mijn man voor kort gepensioneerd is, heb ik 'm de hele dag thuis. En zoiets valt niet mee, dat kunt u me geloven. Niettemin, zo langzamerhand begin ik er nu aan te wennen, dat hij me de hele dag voor de voeten loopt. Maar je moet wel stalen zenuwen hebben.

Madelon: (*men merkt, dat dit niet haar slag volk is*) Aha.

Ernest: Dien, hou je gemak, ja. Wat moet mevrouw niet van ons denken?

Dien: Van ons? Van jou, zul je bedoelen. Maar als lotgenote zal ze heus wel weten waar het mansvolk te plaatsen, nietwaar, mevrouw Schoonbroek? Of mogen we ook Madelon en je en jij zeggen? Ik bedoel, als men zo dicht bij elkaar woont, moet dat toch kunnen. Ik wordt hier in de buurt door iedereen Dien genoemd.

Madelon: (*ongemakkelijk*) Als u denkt, ik bedoel, als jij èh...

Fennie: (*opgewekt*) Zo te horen, lijkt u me een grappig stel te zijn.

Madelon: Fennie, alsjeblijft! Wees toch niet zo tactloos!

Ernest: Och nee, Madelon, laat haar toch. Ze heeft immers gelijk. Ons devies is altijd, dat je het leven niet al te serieus moet nemen.

Dien: Precies als Ernest zegt. Er is al ellende genoeg op de wereld. Maar èh, wanneer ga je dat feest dan geven? Of heb je nog geen datum gepland?

Madelon: (*weet zich geen raad*) Ik èh, ik weet niet...

Fennie: Waarom niet komende zaterdag? (*doelt om zich heen*) En als 't dan hier zou kunnen.

Dien: Natuurlijk kan dat hier. Waarom hebben we anders deze mooie grote tuin! En die van jullie is immers te klein. Maken we er voor die gelegenheid één grote ruimte van.

Madelon: (*met tegenzin*) Als u, èh, als jij denkt. Maar èh, dan hoop ik wel, ik bedoel èh, het zal dan toch onderons blijven, nietwaar? We kunnen toch moeilijk de hele buurt... En daar is het hier gelukkig ook veel te klein voor.

Dien: Nou ja, de hele buurt... als je daar problemen mee hebt. Maar Alberta hoort er toch eigenlijk wel bij. Die woont hier direct achter ons. Alberta Aalders.

Madelon: (*zorgelijk*) Moeten we ons daar dan ook nog gaan voorstellen, denk je?

Dien: Nee, dat hoeft niet. Alberta komt elke dag diverse malen hiernaartoe om 'n praatje te maken. Vreemd eigenlijk, dat ze nog niet geweest is. Maar ze zal zich wel melden, wees maar niet bang.

Madelon: *(ongelovig)* Wil je daarmee zeggen, dat deze Alberta telkens naar hier komt, met geen andere intentie dan alleen maar wat zinloos geklets te verkopen?

Ernest: Weet je, Alberta is eigenlijk 'n zielepoot. Zes jaren geleden heeft ze plotseling haar ouders verloren en nu woont ze helemaal alleen in dat grote huis. En Alberta is nooit helemaal èh... tja, hoe moet ik dat nou zeggen?

Dien: 'n Beetje links en niet zo'n héél groot licht, begrijp je?

Alberta: *(op van rechts achter, ouderwets in de kleren, met sokjes aan en 'n onmogelijk kapsel, verlegen grijnzend, maar beslist niet debiel)*
Dag allemaal!

Dien: Hallo, Alberta! Fijn, dat je ons weer eens komt opzoeken.

Alberta: Ik was er vandaag immers nog niet.

Dien: Zo is het precies. En we hadden 't net over je.

Alberta: *(opgetogen)* Ik heb 'n nieuwtje voor jullie! Suzie heeft vandaag jongen gekregen! Vijf stuks! Twee witte en drie bruin-wit-gevlekte! En nu heb ik alles bij elkaar achttien katten! Is dat niet fantastisch?
(Madelon is over deze verschijning nog meer ontgaan dan over Dien en Ernest)

Dien: Geweldig, Alberta. Dan zullen we straks beslist op kraamvisite komen. Maar kijk eens, we hebben nieuwe burenen gekregen.

Alberta: Nieuwe burenen? Gossie zeg! *(geeft Madelon 'n hand, deze schuddend als 'n manskerel)* Ik ben Alberta!

Madelon: *(zuur)* Schoonbroek, Madelon.

Fennie: *(haar ook 'n hand gevend)* En ik ben Fennie. Hallo Alberta!

Alberta: Hallo Fennie! *(dan grijnzend en verlegen)* Houd je van katten, Fennie?

Fennie: *(vol overtuiging)* Natuurlijk!

Madelon: Momentje zeg. U woont zo dicht bij ons, en dat met achttien katten?

Alberta: Precies! Achttien zijn 't er nu! Florie en Doortje en Timo en Minka en...

Madelon: *(onderbrekend)* Ja ja, zo is 't wel goed. Ik hoef hier toch zeker niet te gaan luisteren naar een litanie van achttien kattennamen. De hemel beware me!

Ernest: Alberta is nu eenmaal 'n kattenfan, nietwaar Alberta?

Alberta: *(heftig knikkend)* Jahaa!

Fennie: Ik ben ook dol op katten, Alberta. En als je het goed vindt, kom ik straks ook even kijken.

Madelon: *(ontsteld)* Maar dat is toch...

Dien: Zeg, weten jullie wat we doen? We gaan nu eerst allemaal samen bij ons binnen 'n kop koffie drinken! Oké?

Madelon: Heel vriendelijk, Dien, maar dat kan nu helaas niet. Wat dacht je, hoe het er bij ons allemaal bij ligt? En we hebben nog zoveel uit te pakken!

Fennie: Och ma, dat kunnen we toch ook nog daarna doen!

Madelon: (*wil haar al meetrekken*) Kind, je hebt gehoord wat ik gezegd heb!

Arend: (*op dat moment op uit rechts, met 'n dik manuscript, uitgelaten*) Mensen, het is af! (*toont het pak bladeren*) Dit is 't!

Ernest: (*ook blij*) Oh, jongen, ik wist het toch! Ik voelde het al aan m'n water, dat het vandaag zover zou zijn!

Dien: (*smalend*) Jij, met je impertinentie, voelt altijd van alles!

Ernest: Als je dan al zulke dure woorden moet gebruiken, zeg het dan tenminste goed! Incontinentie noemt men dat!

Dien: (*wegwuiwend*) Man! (*blij tot Arend*) Arend! Helemaal klaar? Proficiat zeg! En deze keer heb je er niet eens zo lang over gedaan, nietwaar?

Arend: (*trots*) Vijf maanden en zeventien dagen! (*ziet nu pas de anderen*) Sorry, dag allemaal.

Madelon: (*al haast bij haar deur*) Goedemiddag.

Fennie: Hallo.

Alberta: (*links en verlegen*) Hallo, Arend.

Dien: (*tot Madelon*) Als ik jullie even mag voorstellen: dit is onze zoon, Arend. Arend, dit zijn onze nieuwe burens. Madelon Schoonbroek en haar dochter Fennie.

Arend: Aha, doet me plezier.

Fennie: (*blij*) Mij ook!

Madelon: (*koeltjes*) Van hetzelfde.

Fennie: Waarover gaat het eigenlijk? Ik bedoel, wat is klaar en wat heeft dik vijf maanden geduurd?

Ernest: Weet je, onze Arend is èh...

Dien: (*is vlugger*) Ja zeg, willen jullie soms beweren, nog nooit van Arend Bergman gehoord te hebben? (*Madelon en Fennie kijken elkaar vragend aan, hun schouders ophalend*) Dat zal toch niet waar zijn! Hoor je dat, Ernest? De naam Arend Bergman zegt hen niets!

Fennie: Momentje. Jullie bedoelen toch zeker niet de Arend Bergman van "Vrijheid kent geen grenzen", "Beslissing in niemandsland" en "Ingrid's laatste kans"?

Ernest: Precies! "Die" Arend Bergman staat hier voor jullie!

Dien: (*opgelucht*) Fennie kent 'm tenminste.

Madelon: Wat moet dat allemaal, Fennie? Waar hebben jullie het over?

Fennie: Ma, dit is Arend Bergman, de schrijver! Ik heb drie boeken van 'm gelezen en vond ze best wel goed.

Arend: (*stralend*) Dankjewel.

Madelon: En waarom weet ik daar niets van?

Fennie: (*geduldig*) Ma, omdat jij liever van die flut liefdesromannetjes leest! (*tot Arend*) Tjonge zeg, ik kan 't haast nog niet geloven. Ik had er geen idee van, dat ik u hier zou aantreffen, gewoon op het platteland!

Dien: (*trots*) Ja ja, onze Arend is 'n bekendheid! En niet alleen hier in 't dorp. Van zijn laatste roman zijn er meer dan 13.000 over de toonbank gegaan! Hij is inmiddels net zo bekend als Jan de Graaf en Toon Condooms!

Ernest: Met dit verschil dan, dat ze Jan de Hartog en Toon Kortooms heten.

Dien: (*geërgerd*) Zeg ik toch!

Alberta: In zijn vorige boek, "Ingrid's laatste kans", had de vader van die Ingrid elf katten!

Dien: Zo is het precies. En ik denk, Alberta, dat Arend zich bij het schrijven daarvan heeft laten inspecteren door jouw katten.

Ernest: Dien, dat heet inspireren!

Dien: (*kwaad*) Man, loop me toch niet steeds te verbeteren! Ik weet toch zeker wel wat ik zeg!

Fennie: (*nog steeds onder de indruk*) Grandioos zeg! En nu komt er dus binnenkort weer 'n nieuwe roman uit?

Arend: (*doelt op het manuscript*) Ja, deze hier. De zevende. Maar voordat hij kant en klaar in de winkel ligt, zijn we wel 'n paar maanden verder hoor.

Fennie: En hoe luidt de titel? Of mogen we dat nog niet weten?

Alberta: (*opgewonden*) Deze keer is het beslist een nieuwe Harry Potter! Nietwaar, Arend? Ik denk "Harry Potter en de wonderpoes", ja?

Arend: Alberta, dat mag ik niet. Dan zou ik in conflict komen met mevrouw Rowling uit Engeland. Bovendien spelen mijn romans zich in de realiteit af en hebben niets met tovenarij en fantasie te maken.

Alberta: Wat jammer zeg. Je had toch net zo goed over 'n tovenares kunnen schrijven. Bijvoorbeeld Alberta Potter of zo.

Arend: Dan zou ik net zo goed problemen hebben gekregen.

Madelon: (*hoofdschuddend*) Zoveel naïveteit! Dat is toch niet te geloven!

Arend: De titel van m'n nieuwe boek heet "Liefde is slechts een woord".

Fennie: Wauw! Dat klinkt interessant zeg! En èh, zou ik daarvan misschien al eens iets mogen lezen, voordat het in druk verschijnt?

Arend: Ja, weet je, dat is èh...

Dien: Dat zal niet kunnen, Fennie, want Arend volgt, na het gereedkomen van elke roman, telkens een vast ritueel. Dat is inmiddels conditie geworden.

Ernest: *(droog)* Ook wel traditie genoemd.

Fennie: *(geïnteresseerd)* O ja?

Arend: Neem me niet kwalijk, Fennie, maar in dat opzicht heeft m'n moeder gelijk. Het is echt 'n soort ritueel. Ik ben dat vanaf m'n eerste tot en met het zesde boek blijven volgen. Je zou het kunnen beschouwen als 'n geluksbrenger. Je mag het ook bijgeloof noemen, maar ik blijf er voor alle zekerheid toch maar liever aan vasthouden. En lezen mag het ook niemand, voordat het in de handel komt.

Fennie: Maak er maar geen probleem van. Ik heb er alle begrip voor. En ook zonder dat, is het voor mij al 'n grote belevenis, dat wij nu burens van zo'n bekende auteur zijn.

Alberta: Voor mij ook. Arend en ik *(nikt op rechts)* wonen immers aan die kant tegenover elkaar.

Madelon: *(tot Fennie)* Kom kind, nu moeten we echt gaan. We hebben nog allerhande te doen.

Fennie: *(nog steeds met bewonderende blik op Arend)* Ja ma.

Dien: Dus jullie willen echt niet even binnenkomen?

Madelon: Nee nee. Ik zei 't immers al, dat kan nu niet.

Ernest: Dan houden we het tegoed voor 'n volgende keer.

Dien: Nou ja, eerst komt nu toch die grillparty, nietwaar. *(tot Madelon)* En èh, zullen we dan ook kennis kunnen maken met meneer Schoonbroek? Of is dat misschien secreet?

Ernest: Indiscreet, Dien, indiscreet! En ja, dat is het!

Madelon: *(uit de hoogte)* Ik heb er in elk geval geen behoefte aan me daarover op dit moment te uiten.

Dien: *(gemoedelijk)* Geen probleem, meid. Het hoeft ook niet allemaal ineens. Morgen kun je 't me net zo goed vertellen. Och ja, maar je moet ons dan wel nog even de juiste datum van die party laten weten, hoor je?

Alberta: *(tot Madelon)* U geeft 'n party? Hollekidee! Dan kom ik ook! *(van zichzelf geschrokken, met hand voor de mond)* Als ik tenminste mag.

Madelon: *(geïrriteerd)* Jaaa! U mag! Nou èh, tot later dan. *(af in links, zich in de deur omdraaiend)* Fennie, hoe zit 't nou? Kom je nog?

Fennie: *(nog met volle bewondering voor Arend, ofschoon die meer aandacht heeft voor z'n manuscript)* Ja ja, ik ben er al! *(vlug af in links)*

Ernest: Best wel aardige lui, vind je niet ook?

Dien: Aardig? Een over het paard getilde ingebeelde kakmadam is 't!
Dat had ik al meteen in de gaten. Wat zeg jij, Arend?

Arend: Hhmmm...?

Ernest: Maar de dochter...

Dien: De dochter, ja, die is wel in orde. Maar ik heb 't over die draak van 'n moeder! Zo opgekalefaterd als die erbij loopt! En dat nota bene op de dag, dat ze aan 't intrekken is!

Alberta: *(hoopvol)* Misschien heeft ze zich wel extra zo gekleed, om naar m'n poesjes te komen kijken!

Dien: Geloof dat maar niet! En van 'n manskerel hoor en zie je ook niets. Ze zal wel gescheiden zijn, en dat zou me niets verbazen. Maar daar kom ik morgen nog wel achter. Niettemin, zo'n beetje maakhup zou mij misschien ook wel staan. Als moeder van zo'n beroemd auteur...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto